

VOLT.

Volt, volt, az én lelkemnek is volt
Tavasza, boldog és derült. [egykor
Szines, gazdag, csodás világ volt...
Volt, volt, de aztán elmerült.

Ugy nyelte el az élet óceánja
És átcsaptak rajt' a habok.
Ne beszéljete k róla többé,
Mert érzem, sírva fakadok.

Engem vállukra vettek a hullámok
S kitettek egy bús szigeten.
Alattam biztos földet érzek,
De rajta minden idegen.

SZEMELVÉNY
„KORONGHI LIPPICH ELEK KÖLTEMÉNYEI“
CÍMŰ MŰBŐL.

KRIESCH ALADÁR
RAJZA.

